

Danza da lúa en Santiago

!Fita aquel branco galán,  
olla seu transido corpo!

É a lúa que baila  
na Quintana dos mortos.

Fita seu corpo transido,  
negro de somas e lobos.

Nai: A lúa está bailando  
na Quintana dos mortos.

¿Quén fire potro de pedra  
na mesma porta do sono?

¡É a lúa! ¡É a lúa  
na Quintana dos mortos!

¿Quén fita meus grises vidros  
cheos de nubens seus ollos?

É a lúa, é a lúa  
na Quintana dos mortos.

Deixame morrer no leito  
soñando con froles d'ouro.

Nai: A lúa está bailando  
na Quintana dos mortos.

¡Ai filla, co ar do céo  
vólvome branca de pronto!

Non é o ar, é a triste lúa  
na Quintana dos mortos.

¿Quén brúa co-este xemido  
d'imenso boi melancónico?

Nai: É a lúa, é a lúa  
na Quintana dos mortos.

¡Si, a lúa, a lúa  
coronada de toxos,  
que baila, e baila, e baila  
na Quintana dos mortos!